

Postanowienie z dnia 16 października 2000 r.

III SW 41/00

Pismo zawierające zarzuty przeciwko osobie, która nie została wybrana na urząd Prezydenta RP nie jest protestem w rozumieniu art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2000 r. Nr 47, poz. 544).

Przewodniczący: SSN Walerian Sanetra (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Beata Gudowska, Katarzyna Gonera .

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 16 października 2000 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z protestu Józefa P. przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

p o s t a n o w i ł:

uznać, że protest Józefa P. z dnia 10 października 2000 r., nie jest protestem wyborczym w rozumieniu art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst : Dz.U. z 2000 r. Nr 47, poz. 544).

U z a s a d n i e n i e

Pismem z dnia 10 października 2000 r., nadanym w polskim urzędzie pocztowym w dniu 10 października 2000 r., Józef P. wniósł protest w związku z tym, że została – jego zdaniem - naruszona ordynacja wyborcza, a to dlatego, że w czasie mszy na placu kościelnym w C. rozrzucono ulotki popierające Mariana Krzaklewskiego. Akcja ta wpłynęła - zdaniem wnoszącego protest - „na lepszy wynik wyborczy wymienionego kandydata”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie. Ustawa z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (jednolity tekst: Dz.U. z 2000 r. Nr 47, poz. 544) stanowi, że protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej może być wniesiony z powodu naruszenia przepisów ustawy albo z powodu dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, jeżeli to naruszenie lub przestępstwo miało wpływ na wynik wyborów (art. 72 ust. 1 ustawy). Wynika stąd jednoznacznie, że protest może dotyczyć jedynie ważności wyboru tej osoby, która została wskazana jako wybrany Prezydent w podanym do publicznej wiadomości obwieszczeniu Państwowej Komisji Wyborczej. (art. 69 ust. 1 ustawy). Ustawa nie przewiduje możliwości wniesienia protestu przeciwko kandydatowi (wynikowi wyboru kandydata), który nie został wybrany na urząd Prezydenta, jak trafnie przyjął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 listopada 1995 r., III SW 61/95 (OSNAPIUS 1996 nr 2, poz. 25). W swoim piśmie z 10 października 2000 r. Józef P. protestuje przeciwko wynikowi (w znaczeniu ilości oddanych głosów wyborców) osiągniętemu przez jednego z kandydatów, który nie został wybrany na urząd Prezydenta. Takie pismo wykraczające poza zakres przedmiotowy protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej, o jakim stanowi art. 72 ust. 1 ustawy, nie jest protestem wyborczym w rozumieniu tego przepisu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====